

[Aksel Larsen.]

betinget velvilje, og det er rigtigt. Det afhænger nemlig af, om regeringen selv tager sit lovforslag alvorligt, hvad jeg er bange for at den ikke gør, og det afhænger af, hvordan regeringen vil udforme lovforslaget.

Der tales så meget om, at de store udbytter, der gives i aktieselskaber, ophidser. Ja, det gør de i og for sig også, men hvad arbejderne angår, bevirker de høje udbytter, at arbejderne siger: så er der også penge til at give os højere lønninger. Jeg tror ikke, at arbejderne har fremsat deres lønkrav, for at aktieselskaberne skulle betale højere skatter. Jeg tror, de har fremsat deres lønkrav for at få højere lønninger, og derfor er dette her en meget slet lynaffeder. Jeg tror ganske vist heller ikke, at arbejderne har noget imod en højere aktieselskabsskat, men jeg tror, at de med berettigelse kan sige, at det nu kun har interesse, hvis denne høje aktieselskabsskat, der går i statskassen, kommer til at lette skattebyrden for arbejderindtægter. Noget sådant er ikke foreslået af finansministeren. Han foreslår bare, at han vil have 15 mill. kr. mere og dermed færdig. Hvis finansministeren kom og sagde, at disse 15 mill. kr. skulle bruges til at lette skatten for arbejderindtægter, ville vor velvilje blive adskillig varmere, end jeg har givet udtryk for, og den ville nå de helt høje temperaturer, hvis finansministeren ville gå ind på den idé, jeg ganske gratis har foræret ham, nemlig at regeringen skal forsøge at få dette lavet om fra at være en skattelov til at være en, om jeg så må sige, udbytteudligningslov, så at man fører de 15 mill. kr. over til arbejderne ad mere direkte vej end eventuelt gennem skattelettelser. Jeg antyder, at det måske kunne gøres ved, at de 15 mill. kr. gik i sygelønsfonden. Det er det, der har den store interesse. Blot at komme med forslag om 15 mill. kr. mere i finansministerens i forvejen bugnende statskasse har jo ikke nogen umiddelbar forbindelse med de problemer, der iøvrigt diskuteres i denne situation.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal ikke optage nogen lang finanspolitisk diskussion med det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men det er da klart, at enhver indtægt, som staten får, må lette enten skatte-

byrden, som den er, eller skattebyrden, som den ville være, for andre grupper i samfundet.

Til det ærede medlem hr. Søren Olesen vil jeg sige, at det er rigtigt, at vi skal søge at fjerne nogle af årsagerne til, at der kan betales store udbytter, og en af de årsager, vi søger at fjerne i øjeblikket, er grundværdistigningen, og dèr troede jeg at det ærede medlem og vi var enige; men at det derfor skulle være umuligt, indtil vi kommer igennem med denne reform, at tage en beskatning af denne størrelse, kan jeg ikke se.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det er mig aldeles ikke klart. Jeg ved nemlig, at finansministeren har et stort årligt overskud i statskassen som følge af de skatter, der bl. a. er indført under denne regering. Derfor er det mig aldeles ikke klart, at indførelsen af denne skat vil føre til, at skatten for andre bliver lettet. Hvis dette er den højtærede finansministers hensigt, henstiller jeg, at han røber lidt mere konkret om denne hensigt, for det står ikke i lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Selvom det ærede medlem ikke er enig med mig, ved det ærede medlem, at jeg betragter det overskud, som er i statskassen, som ikke tilstrækkeligt, og derfor må man se sig om enten efter besparelser eller andre indtægter. Får vi denne indtægt, kan vi undgå andre ting.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Sagen er den, at jeg betragter overskuddet på statsregnskabet som værende for stort, og jeg mener, at man kunne klare sig med et mindre overskud og til gengæld lette skattebyrden her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Knudsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om skat